

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514207624
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514207624.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 9-C1, proti žalovanému: H. T., F. XX.X.XXXX, naposledy bytom v U. Č.. XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Bc. Marcelou Uhriákovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice-okolie, v konaní o zaplatenie 50,70 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 16.2.2015 č.k. 13C 383/2014-29 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 50,70 eur, trovy konania vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 19,71 eur na účet advokáta JUDr.Vladimíra Kána, Bratislava, P.O.BOX 75, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 50,70 eur rozhodol po vykonanom dokazovaní vychádzajúc z ust. § 760, § 772 Obč. zákonníka, § 9 ods. 2, § 12 ods. 2 písm. b/, § 14 ods. 1 písm. b/ ods. 2, § 16 ods. 4, ods. 5 a § 17 zák.č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, keď mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol záväzkový vzťah založený zmluvou o preprave osôb, obsahom ktorého bola povinnosť žalobcu ako dopravcu prepraviť žalovaného ako cestujúceho do miesta určenia a tomu zodpovedajúca povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi určené cestovné. Nakoľko tak žalovaný doposiaľ neurobil, súd ho zaviazal na zaplatenie hodnoty cestovného lístka vo výške 0,70 eur a úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka vo výške 50,-eur, spolu vo výške 50,70 eur.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že neúspešného žalovaného zaviazal nahradiť úspešnému žalobcovi trovy konania, pozostávajúce z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 19,71 eur. V tej súvislosti uviedol, že v danej veci išlo o tzv. drobný spor, keď predmet konania nedosahuje výšku 1.000,-eur a nejde o vec uvedenú v § 200e ods. 2 O.s.p.. Pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vychádzala z ust. § 150 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že žalobcovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 19,71 eur. Z vyúčtovaných trov právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur za účelne považoval súd prvého stupňa trovy právneho zastúpenia, pozostávajúce z tarifnej odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie žaloby 2x 16,60 eur a k tomu prislúchajúci režijný paušál 2x 8,04 eur, ktoré vrátane 20% DPH vo výške 9,86 eur predstavujú sumu 59,14 eur. Vráťane náhrady súdneho poplatku vo výške 16,50 eur za účelne vynaložené trovy konania možno považovať trovy vo

výške 75,64 eur. Tie však súd prvého stupňa považoval za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke vo výške 50,70 eur, preto postupom podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ich znížil tak, že žalobcovi priznal náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a 1/3 z trov právneho zastúpenia vo výške 19,71 eur (1/3 z 59,14 eur). Súdom priznaná výška náhrady trov predstavuje podľa názoru súdu prvého stupňa primeranú odmenu právneho zastúpenia žalobcu za zastupovanie v skutkovo i právne jednoduchej veci, kedy je žaloba podaná formulárovým návrhom na jednej strane formátu A4, kde sa menia len konkrétne údaje o žalovanom, dni a linke MHD cesty žalovaného. V tej súvislosti poukázal aj na iné rozhodnutia krajských súdov.

Proti tomuto rozsudku, a to len voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom výroku zmenil tak, že uloží žalovanému nahradiť žalobcovi trovy konania, pozostávajúce z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur. Uplatnil trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci, keď aplikoval na daný prípad ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a nesprávne rozhodol o znížení trov konania. V danej veci nie je dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ani postup podľa § 150 ods. 2 O.s.p., keď neprimeranosť trov konania je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. V tej súvislosti poukázal na ustálenú súdnu prax a iné rozhodnutia krajských súdov a v tej súvislosti na tú skutočnosť, že nie je možné znížiť trovy konania len s poukazom na § 150 ods. 2 O.s.p.. Poukázal tiež na skutočnosť, že zákon nedefinuje pojem „neprimerané“ a v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený O.s.p. možno pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. Ide o prípad, ak tieto niekoľkonásobne prevyšujú sumu ako je samotná výška pohľadávky. Niekoľkonásobne vyššou sumou je potrebné minimálne chápať dvojnásobne vyššiu sumu ako je výška samotnej istiny. Zároveň poukázal na to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou žalobcu, a preto nemožno znižovať náhradu týchto trov. Je nepochybné, že žiadne ust. hmotných či procesných noriem neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom konaní advokátom. Toto právo nie je obmedzené ani v tzv. drobných sporoch. Je nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané, aby žalovaný neznášal trovy procesne plne úspešného žalobcu, ktoré mu vznikli.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutom výroku o trovách prvostupňového konania vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v znení novely zák. č. 384/2008 Z.z., účinnej od 15.10.2008, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vyššie cit. ust. § 150 ods. 2 O.s.p. zaviedlo do nášho právneho poriadku podobne ako Nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, možnosť nepriznania alebo zníženia trov súdom, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané.

Aplikácia moderačného práva súdu ustanovená v § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy tak proti žalobcovi, ako aj proti žalovanému podľa toho, ktorý z nich by mal nárok na náhradu trov konania. Musí však byť splnená podmienka, že sú trovy konania neprimerané voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, zákon neustanovuje. Záver, že ide o neprimeranosť

trov konania voči pohľadávke, je výsledkom voľnej úvahy súdu v prejednávacom prípade. Takisto je ponechané na voľnú úvahu súdu, či trovy zníži, alebo ich vôbec neprizná. Ako prvé a rozhodujúce kritérium pre rozhodnutie o náhrade trov konania by však mala byť účelnosť vynaložených trov konania, keďže až potom možno uvažovať o zohľadnení primeranosti trov.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS/125/2010 zo dňa 23.03.2010, z ktorého možno vyvodiť, že určenie rozsahu trov, ktoré sú primerané voči pohľadávke, je výsledkom úvahy súdu, pričom neprimeranosť trov v podstate znamená, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Spomínané rozhodnutie tak vymedzilo posudzovanie primeranosti trov. Dôvodová správa k novele O.s.p. uskutočnenej zákonom č. 385/2008 Z.z. nie je pre súd záväzná.

Správne súd prvého stupňa primeranosť trov konania posudzoval v porovnaní s výškou priznanej istiny, čo možno vyvodiť z obsahu odôvodnenia rozhodnutia.

Správna bola úvaha súdu prvého stupňa o využití moderačného práva v danej veci, odvolávajúc sa na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., pričom svoje rozhodnutie aj dostatočne zdôvodnil. Neobstojí odvolacia námietka, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže z rozhodnutia možno vyvodiť, na základe akej úvahy dospel súd prvého stupňa k záveru o aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a znížení trov konania. Súd prvého stupňa znížil účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia žalobcu, ktoré by mu patrili vo výške 59,14 eur a tie priznal vo výške 1/3, teda vo výške 19,71 eur. Uplatnené trovy konania totiž prevýšili pohľadávku priznanú súdom v konaní, prihliadnúc k predmetu sporu, ktorý je považovaný za drobný spor v zmysle ust. § 200e,a O.s.p..

Pokiaľ súd prvého stupňa pri stanovení výšky trov konania vychádzal aj z charakteru uplatnenej pohľadávky, okolností, ktoré žalobcu viedli k jej uplatneniu a tiež prihliadol na okolnosti poskytovania právnej pomoci, aj podľa názoru odvolacieho súdu na tieto skutočnosti pri aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. možno prihliadať a aj z týchto dôvodov pristúpiť k zníženiu náhrady trov konania. Vzhľadom na totožný právny problém je aj podľa názoru odvolacieho súdu prácnosť jednotlivých administratívnych prác, ale aj právna náročnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci v jednotlivých veciach značne znížená. Vzhľadom na hromadné vybavovanie vecí sú určitým spôsobom znížené aj hotové výdavky.

Z uplatnených trov konania žalobcu správne súd prvého stupňa za účelne vynaložené považoval náklady spojené s úhradou súdneho poplatku vo výške 16,50 eur. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, za účelne vynaložené možno považovať trovy právneho zastúpenia vo výške 59,14 eur, pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby, režijného paušálu a náhrady DPH, ako správne uzavrel súd prvého stupňa.

Z uplatnených trov konania žalobcu správne za neúčelne vynaložené považoval súd prvého stupňa tarifnú odmenu za pokus o zmier, ktorý bol vyhotovený pred udelením plnej moci žalobcom jeho právnomu zástupcovi. Navyše výzva na úhradu pohľadávky nie je podmienkou uplatnenia nároku na súde, preto ani z tohto pohľadu tieto trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené.

S poukazom na vyššie uvedené závery považuje odvolací súd priznanú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 19,71 eur za primeranú voči priznanej pohľadávke.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania účastníkov potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu náhrada trov odvolacieho konania

nepatrí a úspešný žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani mu nevznikli. Z týchto dôvodov odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.